

d'càrrec, d'una col·locació). Ha estat
destituït del càrrec que tenia. Des-
tituir un funcionari

destituït, -ida adj. Privat, no en
 possessió, d'alguna cosa.

destorbals m. pl. Obstacles, des-
 torbs.

destituir v. tr. Privar d'alguna cosa
 de sosteniment. Destituir de
tituir algú dels seus béns ||

destorb m. Allò que ens destorba

destorbador -a adj. i m. i f. Que
 destorba

destorbar v. tr. Posar obstacle, fer
 nosa (a algú) en l'execució d'una
 cosa; ésser un obstacle (a l'execució
 d'alguna cosa). Aquesta feina, si no em
destorba ningú, l'acabaré avui. No el
destorbes d'anar-hi. Així va destorbar
l'execució